

Kolontár és L’Aquila

2011 június 21. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Elindulok. Egy gyönyör? szép nagyszoba van, ami nekünk nappali lesz. Gyönyör? szép teraszajtóval, ablakokkal, parkettával, mert ezt úgy választhattuk. Képzelje el, egy boltíves konyhaablakom van.

Ez olyan gyönyör?, hogy én azzal nem tudok betelni – ezt a Kossuth rádió (igen, Kossuth rádió) tegnapi

Déli Krónikájának mondta a boldogságtól nevetve Molnárné Varga Éva, aki családjával Kolontáron a tavalyi halálos vörösiszap-katasztrófa sodrában összed?lt háza helyett a most átadott házak egyikébe költözhetett. A károsultak 15 típustervb?l választhattak, amelyeket Magyarország világszerte legismertebb építésze, Makovecz Imre tervezett.

A beköltöz?k olyan nagy ingatlant kaptak, mint amekkorát a Mal Zrt. tönkretett („mal” franciául rosszat, bajt és irodalmunkban híresen meghonosodva romlást jelent). A házakat tegnaptól adják át új tulajdonosainak.
A Magyar Alumínium Termel? és Kereskedelmi (Mal) Zrt. Ajka melletti egyik iszaptározójának gátja tavaly október 4-én szakadt át. Egymillió köbméternyi vörösiszap zúdult ki. A szerencsétlenség következtében tízen meghaltak és több mint százhúszan megsérültek.

A szörny? katasztrófa után a kolontári visszaköltözés szinte mesebelien szép történet. Joggal boldogok a falu lakói és minden velük együtt érz?, ép szív? és gondolkodású ember. Hogy olvasóink megtudják, mi jut eszükbe ugyanerr?l az e körön kívül es?knek, forduljanak bizalommal kedvelt sajtótermékeikhez. Azt pedig, hogy mi történt volna Kolontáron egy fél év alatt, ha a csapás a korábbi kormány idején történik, a fantáziánkra van bízva, amelyet mindenki saját maga engedhet szabadjára.

Amit Kolontáron fél év alatt véghezvittek, rendkívüli teljesítmény. Hogy ezt egy ellenpéldán érzékeltessük, vessünk egy pillantást arra, hol tart ma L’Aquila olasz város helyreállítása azután, hogy azt 2009. április 6-án borzalmas földrengés sújtotta. Egyértelm?, hogy egy falut és egy 70 ezres várost nem lehet összehasonlítani, de Magyarország és a közel 60 milliós Olaszország er?forrásait sem. Berlusconi 45 m?emlék épületet mutatott be a világnak azon a 2009. júliusi G8-csúcson, amit ott rendezett, szolidaritást ébresztve az áldozatok iránt.

Az olasz miniszterelnök arra kérte a külföldi kormányokat, hogy fogadják örökbe e romépületeket. Vagyis a világ fogott össze azért, hogy restaurálják a 45 m?emléket. A munkálatokat e napig csak egyetlenegy helyen fejezték be: a Szent Kelemen-apátságban. Hála a Világörökség Alapítványnak.

Eközben L’Aquila és környékének életkedvüket vesztett, kétségbeesett lakói máig nem tudtak visszaköltözni összeomlott házaikba. Az id? vitákkal telik a helyi önkormányzatok és Róma között, bürokratikus zsákutcákkal és a szerz?dések kiadása körüli botrányok tucatjaival tarkítva. Pierluigi Properzi – Makovecz Imre ottani megfelel?je – nemrégiben arra figyelmeztetett, hogy „ha a várost öt év alatt nem építik újjá, az emberek csomagolnak és elmennek”.

A múlt hónapban történt viszont valami Olaszországban, ami bennünket tesz sárgává az irigységt?l. Ekkor gondatlanságból okozott emberölés vádjával b?nösnek találták annak az olasz bizottságnak 7 tagját, amelynek feladata természeti katasztrófák el?rejelzése.

?ket nem azért ítélték el, mert nem teljesítették a lehetetlent, azaz nem jósolták meg a földrengést. Hanem azért, mert nem tájékoztatták megfelel?en Abruzzo térség lakosságát arról a veszélyr?l, amelynek ki vannak téve és így azok nem tehették meg a szükséges óvintézkedéseket.

Nálunk Bakonyi Zoltán, a Mal Zrt. – amely Gyurcsány cégével is üzletelt – vezet?je a halálos áldozatokat követel? katasztrófa után kijelentette, „az sem biztos, hogy van hibás”. Sokan más véleményen vannak. A kétharmadnál is többen.

Lovas István, mno

Ajánló